

[Aksel Møller.]

telse af dette argument, at han må ofre dollars for at kunne frigøre denne import og kan pege på bestemte varegrupper, der så må importeres i endnu mindre mængde end tidligere forudsat, så har han derved allieret sig med de kredse i befolkningen, der foretrækker disse varegrupper fremfor den varegruppe, som forslagsstillerne her beskæftiger sig med.

Det, som var baggrunden for, at mit parti ønskede en afviklingskommission nedsat, var jo netop, at vi ville have disse hensyn afvejet mod hinanden af folk, som kunne se på sagen med erhvervenes øjne, og jeg håber, det vil vise sig, at der her nås et betydeligt resultat. Jeg for mit vedkommende vil i hvert fald være betænkelig ved at slutte mig til den betragtning, at man kl. 14 om eftermiddagen i dette høje ting skal beslutte sig for en mindre sukkereksport og kl. 15 samme dag skal beslutte sig for en forøget import af de reservedele, biler, traktorer o. s. v., der opremses her, for begge de beslutninger, tinget i så fald ville træffe, ville jo pege i retning af, at der ville blive mindre til den øvrige del af husholdningen.

Afviklingen af restriktionerne vækker jo gang på gang diskussion, også diskussioner, hvorigennem nye synspunkter kommer ind, synspunkter, der kan forekomme en mere eller mindre nyttige.

I dag til morgen kan man i vore aviser læse et referat af professor Jørgen Pedersens syn på, hvordan restriktionerne skal afvikles. Han mener i virkeligheden, såvidt jeg har forstået ham, at det skal ske over en fri inflation eller en frigivelse af inflationen, idet han vil frigive prisstigningerne, de latente muligheder for prisstigninger. Han vil for at forhindre, at omkostningsniveauet derved skaber vanskeligheder for vor konkurrenceevne, nedskære kronens værdi, og han mener, at vi på den måde vil kunne nå til at komme ind i et restriktionsfrit samfund, det vil altså først og fremmest sige et samfund, hvori vi ingen importrestriktioner har.

Jeg vil straks for mit vedkommende sige, at jeg er ganske og aldeles utilbøjelig til at sluge den medicin, som professor Jørgen Pedersen her ordinerer det danske samfund, den er mig mere led end amerikansk olie. Det, der her er tale om, er jo i virkeligheden, at man anbefaler at kæntre hele den politik, der har været fulgt, stort set i enighed, i dette høje ting under den forrige og den nuværende regering, nemlig den politik, som har lagt vægten på at udvikle landets eksportappa-

rat, at forøge landets opsparring ved at appellere til befolkningen med det gode — undertiden er det også sket med det onde — om at bruge mindre og spare mere. Hvis kronesænkningspolitikken nu skal frem af den ubemærkedhed, hvori den heldigt har været holdt så længe, vil det efter min mening kun være egnet til at øge presset på den valutabeholdning, som den danske regering i øjeblikket råder over til at klare importproblemerne med.

Jeg vil derfor benytte denne lejlighed til at sige til den højtærede minister, at jeg går ud fra som aldeles givet, at læsningen af diskussionen i går med professor Jørgen Pedersen ikke har gjort så dybt et indtryk på ham, at den politik, der hidtil har været fulgt på dette område, vil blive forladt. Jeg tror, at den rigtige afviklingspolitik er en politik, hvorved vi, efterhånden som eksporten kan forøges, afvikler restriktionerne, og jeg synes i og for sig, at vi er nået et omend kun beskeden stykke frem ad denne vej.

Jeg skal da slutte med at sige, at jeg med den allerstørste forventning ser hen til den dag, da jeg kan få lejlighed til at se det forslag til en friliste, som den højtærede minister har fået, forstod jeg, erhvervslivets tilslutning til, og som han nu vil forelægge i rigsdagens vareforsyningsudvalg. Det er efter min mening en indfrielse af et løfte, som den højtærede minister bl. a. gav mit parti under forhandlingerne om vareforsyningsloven. Jeg har vel ikke på forhånd grund til at antage, at frilistens omfang er rigeligere målt ud, end min fantasi vil være i stand til at forestille sig, men jeg vil dog håbe, at vi i vareforsyningsudvalget får lejlighed til at drøfte med ministeren, om der ikke kan foretages en udvidelse og måske også en udvidelse i den retning, som det ærede medlem hr. Tholstrup har gjort sig til talsmand for i dag.

Axel Sørensen: Jeg skal ikke forlænge diskussionen om det foreliggende lovforslag, fordi det forekommer mig, at den i realiteten er en fortsættelse af de drøftelser, der fandt sted i vareforsyningsudvalget i vinter, hvor disse problemer også blev ført frem fra retsforbundets side.

Vi er også fra mit partis side villige til i det omfang, det er muligt under den nuværende valutasisituation, at tage disse ting med ind i overvejelserne om en større import. Vi lever i en tid, da rationalisering finder sted, og det er givet, at det kræver større import af nye tekniske hjælpemidler.